

Марк Твен

ИСТОРИИ С ЖИВОТНИ

София, 2024

Източници

Mark Twain: *The Idiotic Ant; Cock-fight in New Orleans; The Bricksville Loafers; A Prescription for Universal Peace; Letters from a Dog to Another Dog Explaining and Accounting for Man; The Phenomenal Flea; Huck Kills a Bird; The Bird with the Best Grammar; Ants and the True Religion; The Sailors and the St. Bernard; Man's Place in the Animal World; The Marvelous Moa; The Inimitable Ornithorhynchus; The Laughing Jackass of Adelaide; The Phosphorescent Sea-Serpent; The Independent-Minded Magpie; The Bird of Birds; The Deadliest Song Known to Ornithology; The Pious Chameleon; A Pocketful of Bat; Hunting the Deceitful Turkey.*

© Издателство „Изток-Запад“, 2024

Всички права на български език запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана или предавана под каквато и да е форма и по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Иван Атанасов, подбор и съставителство, 2024

© Огняна Иванова, превод, 2024

© Татяна Йович, оформление на корицата, 2024

ISBN 978-619-01-1454-3

Марк Твен

ИСТОРИИ С ЖИВОТНИ

Подбор и съставителство

Иван Атанасов

Превод от английски

Огняна Иванова

СЪДЪРЖАНИЕ

Басня	9
Буболечки!.....	12
Жестокост към животните (1).....	14
Джим Смайли и неговият скачащ жабок.....	15
Конят на Фиц Смайт	22
Жестокост към животните (2).....	24
Поклонника.....	27
Кучетата на Константинопол.....	28
Сирийски камили (1).....	31
Забележителният Йерихон.....	33
Поклонници на коне.....	35
Арабите и техните жребци	37
Койотът – алегория на Лишението	38
Полет и шумол.....	42
Сирийски камили (2).....	44
Мексикански копитар от класа.....	46
Пенсионираният млекарски кон.....	52
Изобретение, което кара мухите да ругаят.....	54
Питър и пенкилерът	55
Щипалката и пуделът	59
Бръмбари, птици и Том на сутринта	62

Котешка приказка	64
Нахалните гарвани.....	75
Историята на Джим Бейкър за синята сойка.....	78
Няколко поучителни басни за момчета и момичета от доброто старо време	84
Видиотената мравка.....	106
Бой с петли в Ню Орлийнс.....	110
Бриксвилските безделници.....	112
Рецепта за повсеместен мир.....	113
Писмата на едно куче до друго куче	115
Феноменалната бълха.....	127
Хък убива птица	129
Птицата с най-правилна граматика	130
Мравките и истинската религия	131
Моряците и санбернарът	133
Мястото на човека в света на животните	140
Прекрасната моа.....	151
Неподражаемият орниторинхус.....	152
Присмехулната кукабура от Аделаида	156
Фосфоресцентната змиорка.....	157
Своенравната сврака	159
Птицата на птиците	160
Най-ужасната песен, известна на орнитологията	163
Почтителният хамелеон	165
С прилеп в джоба.....	166
На лов за хитри пуйки.....	168
Писмо до Лондонското антививисекционно дружество	172

Роза и враните	175
Убиецът.....	176
Пчелата	177
Мухите и руснаците.....	182
Превъзходството на домашната муха	187
Госпожа Клемънс завладява пазара с мухи.....	193
Едисоновците на животинския свят.....	196
Човекът и другите животни	207
Президентът на лов за крави	211
Когато получих слон за Коледа.....	216
Джунглата обсъжда човека.....	220

БАСНЯ

Имало едно време един художник, който нарисувал малка, но много хубава картина и я окачил така, че да се вижда в огледалото. Казал: „Това удвоява разстоянието и смекчава щрихите, но така картината изглежда два пъти по-хубава от преди.“

Обитателите на гората научили това от котарака на къщата, на когото много се възхищавали, защото бил извънредно начетен, изискан и цивилизован, извънредно учтив и благовъзпитан, и им казал неща, които те дотогава не знаели и които по-късно им се виждали невероятни. Животните до такава степен се развълнували от последната новина, че започнали да задава въпроси, за да разберат подробностите. Попитали котарака какво представлява картината и той им обяснил:

– Плоска е. Възхитително плоска, чудесно плоска, омагьосващо плоска и изящна. Ах, и е толкова красива!

Думите му направо ги подлудили и те казали, че са готови да дадат всичко на света, за да видят картината. После мечката попитала:

– Какво я прави толкова красива?

– Това как изглежда – отвърнал котакът.

Казаното ги изпълнило с възхита, но не били сигурни, че разбират. Въпреки това се развълнували повече от всякога. После кравата попитала:

– А какво представлява огледалото?

– Това е дупка в стената – казал котакът. – Поглеждаш в нея и виждаш картината. Толкова префинена, очарователна, ефирна и вдъхновяваща е тя със своята невъобразима красота, че усещаш как главата ти се върти; върти се безспирно и можеш да припаднеш от екстаз.

До този момент магарето си мълчало, но сега започнало да сее съмнения. Казало, че след като никога дотогава не били чували за такава красота, вероятно и сега нямало нищо толкова. Казало, че когато се явява нужда от многосрични прилагателни, за да обсипем с тях един красив предмет, това прави нещата подозрителни.

Веднага се разбрало, че тези съмнения оказват въздействие върху животните, при което котакът си тръгнал обиден. За два дни темата била изоставена, но междувременно любопитството набирало скорост и се усещало, че интересът се е възобновил. Тогава животните се нахвърлили върху магарето, че е развалило нещо, което е можело да им достави удоволствие, понеже просто допускало, че картината не е красива, без да има доказателства това да е случаят. Магарето не се притеснило. Било спокойно и казало, че има един начин да се установи кой е прав – той или котакът. Животните изпитали облекчение и благодарност и го помолили веднага да иде и да провери, което то и направило.

Магарето обаче не знаело къде да застане и погрешно застанало между картината и огледалото. В резултат картината нямала шанс да бъде видяна. Магарето се върнало у дома и казало:

– Котакът ни е излъгал. В дупката има само едно магаре. Не видях и следа от нещо плоско. Магарето беше хубавец и приятелски настроено, но си беше магаре и нищо повече.

Слонът попитал:

– Видя ли го добре, ясно ли го видя? Близко до него ли беше?

– Добре го видях, ясно го видях, о, Хати, кралю на животните. Толкова близко бях, че носовете ни се докоснаха.

– Чудна работа – рекъл слонът, – преди котаракът винаги казваше истината, доколкото знам. Нека друг свидетел направи опит. Ей, Балу, погледни в дупката, а после ела и ни докладвай.

Отишъл мечокът, а като се върнал, казал:

– И котаракът, и магарето лъжат. В дупката има само една мечка.

Животните много се изненадали и се озадачили. Сега всеки искал лично да се увери и да научи голата истина. Слонът взел да ги изпраща едно по едно.

Най-напред изпратил кравата. Тя открила в дупката само една крава.

Тигърът намерил там само един тигър.

Лъвът намерил само един лъв.

Леопардът намерил само един леопард.

Камилата намерила камила и нищо друго.

Хати се разгневил и казал, че ще научи истината дори ако за това се наложи да иде сам.

Когато се върнал, използвал за всичките си поданици обидната дума „лъжци“ и се вбесил неудържимо заради поведението и менталната слепота на котката. Казал, че само един късоглед глупак не би видял, че в дупката има слон.

Поука от името на котака

В един текст читателят намира онова, което сам е поставил между текста и огледалото на своето въображение. Може и да не си вижда ушите, но те ще са там.